

Foaia Diecezană

Organul oficial al eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului:</p> <p>Pe un an 240 Lei Pe jumătate de an 120 Lei Pe un pătrar de an 60 Lei Un număr 5 Lei Pentru străinătate pe un an 300 Lei</p>	<p style="text-align: center;">APARE DUMINECA</p> <p>Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”, iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „Tipografia și Librăria Diecezană” în Caransebeș</p>	<p style="text-align: center;">Prețul inserțiunilor</p> <p>Pentru publicațiuni oficiale, concurse edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei</p>
--	---	--

Adunarea eparhială.

Cuvântarea de deschidere a Prea On. Prot. Iconom Stavrofor Romul G. Ancușa
Președintele Consiliului eparhial.

Venerabilă Adunare eparhială,

Suntem întruniți iarăși într'o nouă sesiune ordinară a Adunării noastre eparhiale. Suntem întruniți iarăși, pentru ca să repunem în lumină activitatea și viața bisericească din eparhie pe anul 1940 și să adâncim străduințele și munca depusă în acest interval de timp, pentruca apoi să putem fixa puncte de plecare pentru programul de muncă pentru viitor.

Data fiind însă situația bisericii noastre și câmpul ei de activitate în viața neamului nostru, privirile noastre — atât în ceea ce privește trecutul, cât și viitorul — trebuie să se îndrepte spre toate terenurile și în toate direcțiile, pentru că numai astfel vom putea aprecia și judeca la adevărata lor valoare năzuințele depuse și înfăptuirile realizate și numai astfel vom putea servi cu adevărul binele bisericii și al neamului nostru.

Venerabilă Adunare eparhială,

Dela ultima sesiune încoaci, multe și amare lacrimi am vărsat, căci multe și grele au fost durerile și suferințele noastre. Am văzut puhoiul nimicitor al inundațiilor, am cunoscut seceta pustiitoare, am trăit ciuntirea hotarelor țării dela est și dela nord, s'a cutremurat apoi pământul sub picioarele noastre și, înfine, am gustat și din amarul și durerile războiului dintre frați.

Toate acestea sunt muștrările lui Dumnezeu pentru păcatele și trufia noastră. Sunt muștrările lui Dumnezeu, dela Care ne-am întors fața și sufletul nostru.

Ni s'a oferit prilejul de jertfă, dar noi am refuzat.

Ingâmșarea și trufia noastră însă a fost învinsă. Dumnezeu ne-a certat. Ne-a certat, dar n'a întors fața sa dela noi.

Poate că am meritat această pedeapsă.

Să ne îndreptăm însă și să ne pocăim și atunci și bunul Dumnezeu se va întoarce iarăși cu milă spre noi, și tărie poporului său va da și va înălța iarăși cornul credincioșilor săi. Și împreună cu Psalmistul să strigăm: „Doamnă al puterilor, fi cu noi”, căci „Tu ești Dumnezeul nostru, afară de tine pe altul nu știm, numele tău numim”.

Venerabilă Adunare eparhială,

Zilele noastre, cum vedem cu ochii, sunt vremuri de adânci răscoliri și de mari prefaceri, acasă în țară și în afară de hotarele țării. Noi orânduiri în țară și ameninșătoare vânturi din afară.

Poate că durerile și suferințele ce am îndurat, nu va fost destule. Poate că ni-se vor cere altele și mai mari și ni-se va oferi chiar nou prilej de jertfă.

Țara are nevoie de liniște, de muncă și de multe sacrificii. Țara mereu ne cheamă la noi datorii de împlinit.

Și, în vremurile de îngrijorare prin care trecem, la această răspântie de veacuri, când se scrie o nouă filă a viitorului, ni-se impune tuturor o viață și o atitudine, care să mărturisească cumințenia noastră. Ni-se impune înfrânarea patimilor și purificarea moravurilor.

Biserica, acest izvor nesecat de înviore și întărire a sufletelor, va trebui să fie cât mai vie, cât mai activă, pentru ca să trăiască în suflete credința creștină și iubirea de neam, care să stăvilească o nenorocire și mai mare și să salveze prestigiul și viitorul neamului.

Vremurile de astăzi sunt vremuri de apostolat pentru slujitorii bisericii. Deci, Prea Cucernici părinți, să nu slăbească râvna noastră pentru Christos, căci lipsind dela datorie, nu biserica va pierde în sfințenia ei de instituție divină, ci slujitorul nevrednic, care a nesocotit darul care este întru dânsul.

De aceea, și dela acest loc chiem pe toți frații mei în Christos la muncă cât mai asiduă și le zic tuturor și fiecăru în parte: „Aprinde darul care este întru tine“, căci cătră noi toți a zis Domnul: „Eu v'am ales pe voi și v'am pus pe voi, ca să mergeți și roadă să aduceți“.

Insă, nu vi-se pare, Domnilor deputați mireni, că și vouă vă sună cuvintele Mântuitorului, care zice: „Eu sunt vița, voi mlădițele; eu întru voi și voi întru mine“ (Ioan), a sunat și ceasul lucrării voastre împreună și stăruitoare cu slujitorii altarelor? Nu vi-se pare că din împreună lucrarea noastră trebuie să răsără cea închegare a sufletului nostru cu Christos, cea putere de viață făcătoare, care să ne dea mântuirea sufletelor noastre și încredere în viitorul și în dreptatea noastră.

In convingerea că și D-Voastre împărtașiți acest punct de vedere în ceea ce privește viața noastră bisericească și prin prisma acestor adevăruri veți aprofunda și aprecia rapoartele ce vi-se vor prezenta, implor binecuvântarea Celui Atotputernic asupra lucrărilor noastre și mă rog, zicând: „Doamne, rugă-mune ție, fi cu noi și ne întărește în slujba ta și a neamului nostru“.

Venerabilă Adunare eparhială,

Privind spre situațiile schimbate în interiorul țării, ochii noștri se îndreaptă mai întâiu spre M. Sa Regele nostru Mihai I, care s'a urcat pe tron în împrejurări extrem de grele.

Regăsiți după furtuna ce a trecut peste noi — luptând să reclădim ceea ce ni-au dărmănat vifornițele — suntem toți în jurul Tro-nului, care este pentru noi nu numai întru-chiparea tuturor doririlor noastre de mai bine, ci și simbol de prestigiu și punte de unire între frați.

Clerul și poporul credincios din eparhie — în rugăciunile lor totdeauna pe buze cu numele Regelui — ține să exprime Majestății sale și din prilejul Adunării eparhiale, omagiul său. Și luminați de credința într'o reparatoare dreptate, pe care neamul întreg o așteaptă, îi urează din tot sufletul domnie rodnică și îmbelșugată, care să aducă țării prosperare și

fericire, de care să se bucure toți frații împreună.

Schimbarea de regim din toamna anului 1940 a adus în fruntea țării, în calitate de conducător al Statului român și președinte al Consiliului de miniștri, pe dl. Gen. Ion Antonescu, eroul revoluției dela 6 Septembrie 1940.

Constatând spiritul ce se desfășoară în noua organizare a statului român și constatând voința conducerii de-a aduce în viața statului și a poporului român duh nou, de reînnoire morală, sub semnul credinței și al virtuților creștine, clerul și poporul din eparhia noastră, ține să-l asigure și din prilejul Adunării eparhiale de astăzi de toată sollicitudinea și de tot ajutorul său, fiind totdeauna gata la datorie.

Un alt însemnat eveniment în anul 1940 a avut loc în viața noastră bisericească, peste care ne simțim obligat a-l remarca la acest loc. Este împlinirea alor 20 ani de arhipăstorie a I. P. S. S. Arhiepiscopului și Mitropolitului nostru Nicolae, acest mare ctitor de suflete și continuator al spiritului șagunian în viața noastră bisericească și națională.

Fiii credincioși și admiratorii I. P. S. Sale au ținut să-l sărbătorească din acest prilej. Clerul și poporul în frunte cu toți chiriarii Mitropoliei noastre, s'au adunat la Sibiu în ziua Pogorării Duhului sfânt să aducă omagii și să exprime recunoștință pentru ceea ce I. P. S. Sa a realizat și săvârșit în jilțul glorios al nemuritorului Șaguna.

Și dacă nu ni-a fost dat ca să fim și noi de față la acel praznic de afirmare al ortodoxiei noastre și ca Adunare eparhială, aflăm că este prilejul ca să exprimăm omagiile noastre din Adunarea noastră eparhială de astăzi, și să asigurăm pe I. P. S. Sa de toată dragostea noastră fiească și de tot devotamentul nostru, pentru că noi caransebeșenii suntem cu inima alături de I. P. S. S. Mitropolitul Nicolae, care în toate ocaziile ni-a fost părinte ocrotitor.

Venerabilă Adunare eparhială,

Suntem fără de Arhipăstor de aproape 2 luni de zile. Episcopia Timișorii ni-a cerut și această jertfă. P. S. Sa Episcopul Vasile, pe care dragostea și încrederea noastră îl ridicase acum 7 ani în fruntea eparhiei noastre, a fost chemat să păstorească nou-înființata eparhie a Timișoarei. Astfel eparhia noastră se află astăzi în sedisvacanță.

Ne lipsește perspectiva istorică și credem că nici nu este locul și momentul, ca să schi-

țăm bilanțul celor 7 ani de arhipăstorire a P. S. Sale. Avem însă regrete pentru plecarea P. S. Sale din mijlocul nostru și îl însoțim și în noua sa eparhie, pe care atât de mult a dorit-o, cu cele mai bune urări, dorindu-i păstorire rodnică și îndelungată, spre binele bisericii și al neamului nostru.

Pe timpul vacanței scaunului episcopesc, potrivit art. 121 și 141 din Statutul pentru organizarea bisericii, afacerile duhovnicești le îndeplinește I. P. S. S. Arhiepiscopul și Mitropolitul nostru Nicolae, iar cele administrative curente Consiliul eparhial sub prezidiul nevredniciei mele, ca cel mai vechiu consilier dintre clericii secției administrative-bisericești.

Această calitate îmi conferă și deosebita cinste de a prezida sesiunea din anul acesta a Adunării eparhiale. Vă rog însă, Domnilor deputați, ca nevrednicia mea să nu fie spre sminteală și să nu producă tulburare în inimile D-Voastre, ci cu atât mai vărtos să-mi anticipați încrederea și să mă înconjurați cu toată dragostea D-Voastre, pentru ca să putem duce la bun sfârșit toate lucrările din sesiunea actuală.

Cu acestea, rugând pe bunul Dumnezeu să reverse darul său cel bogat asupra lucrărilor noastre, declar deschisă sesiunea ordinară din anul 1941 a Adunării noastre eparhiale.

*

DESBATERILE ADUNĂRII EPARHIALE.

Deși suntem timp de două luni în sedisvacanță, viața bisericească din eparhie nu se resimte de lipsa arhierului. Prea este puternică aici la noi tradiția bisericească, în virtutea căreia viața își urmează cursul normal și în biserică, prea este dezvoltat și conștiu sentimentul datoriei atât la păstoriul sufletești cât și la păstoriții lor — încât impasul temporar să cauzeze anumite prejudicii eparhiei noastre.

Dovadă, atmosfera sărbătorească și solemnă, în care au evoluat desbaterile Adunării eparhiale din acest an.

Situația dată prin sedisvacanță nu a scos la suprafață probleme noi, deosebite. Cu toate acestea spiritul în care s'au desbătut rapoartele generale ale Consiliului eparhial și celelalte cauze, ca și felul cum au fost conduse discuțiile prin direcționarea și sintetizarea lor măiastră de către Prezidiu au făcut odată mai mult cinste episcopiei noastre.

Soborul celor 10 preoți celebranți ai sfintei liturgii cu Chemarea Duhului sfânt, predica profundă a părintelui Isaia Suru despre puterea convertitoare la cel mai aprig misionarism a Domnului Hristos, parastasul pentru mecenajii și binefăcătorii eparhiei, precum și pentru profesorul Nicolae Iorga, au creiat la un loc atmosfera înălțătoare, pregătitoare a Adunării eparhiale.

Cuvântarea Prea On. Domn Romul G. Ancușa a mișcat toate resorturile sufletești, trezind în măsură egală demnitate, răspundere, curaj și spirit de jertfă. Bilanțul anului expirat însuși este strigătul cel mai desperat al unui neam, iar Biserica — mamă bună a Neamului românesc — ne vrea mai presus de orice stricăciune, lașitate sau compromis. Ne vrea români întregi, cum ne-a crescut ea!

Telegramele omagiale către M. S. Regele, Conducătorul Statului ca și aceea adresată locțiitorului nostru canonic I. P. S. Mitropolit Nicolae au marcat atât spiritul de tradițională susținere al Bisericii către stăpânire cât mai ales au tâlmăcit o stare ne slujire atât de proprie Bisericii în toate componentele sale.

Din nota caracteristică, altfel vrednică de toată lauda a sinoadelor noastre de acum și din trecut, deficiența fraților noștri români refugiați cari preferă să meargă la rugăciune alături cu străinii, chiar cu ungurii, au provocat discuții animate, pline de tot amarul pentru amărății rătăciți și pline de o legitimă îngrijorare în ce privește viitorul lor. Căci uniții cari se roagă lui Dumnezeu în biserică nemțască, alături cu ungurii cari i-au alungat dela vetrele lor, sunt demni de toată compătimirea dar și de cea mai aspră certare... Baremi dacă le-am deschis brațe primitoare, să ne lase în pace, să nu ne despartă de Dumnezeu pentru dorința lor sau a papei... sau a nu știu cui!

Suntem mulțumitori deasemenea acelor cari au aflat nimerit să proclame deschis și sincer numele ctitorilor de biserică. În centrul industrial al țării în Recița ctitorii preafrumoasei catedrale de acolo sunt întâi și întâi meseriași noștri. Cinste lor, cinste preotului protopop Dr. I. Ieremia care nu s'a sfiit să-i citeze la loc de onoare alături de marii ctitori, stăpânii uzinelor de fier din Recița. Această notă e cea mai meritată distincție pentru meseriașul român, care ca tot poporul nostru nu știe altă mântuire decât pe aceea din Casa lui Dumnezeu, sfânta Biserică. Totașa în ce privește bisericile din Valea Dunării. Iar intervenția deputatului logojan Dr. I. Dobrin pentru o bise-

rică săracă din acel aret, îl onorează ca pe urmașul și membrul unei distinse familii de bisericani.

Nu mai puțin vrednică de toată lauda a fost declarația primarului Dr. I. Rădulescu că cetățenii orașului Caransebeș țin la demnitatea persoanei episcopoești, respectând ei tradiția profund bisericească a acestui oraș.

Trebue să subliniem apoi frumoasele discuții din jurul raportului secției culturale, în-deosebi pe cele ce au atins propaganda culturală prin coruri.

În Caransebeș ca și peste tot în cuprinsul eparhiei, corul trebue să fie un organ care nu numai grupează o seamă de valori ci este animatorul tuturor întreprinderilor propagandistice de ordin artistic, cultural, patriotic și social. Are de semănat semințe alese, deci impune grijă și atenție deosebită.

Nu putem înșfârșit nesocoti realizările bune pe teren economic, între cari dacă amintim zidirea edificiului din jurul mănăstirii sf. Ilie dela Isvor și palatul Koronghy cumpărat anul trecut, am însemnat două capitole de seamă din istoria laudabilelor înfăptuiri practice.

Prezența deputatului D. Alexandru Butoarcă dela Vârșeț și declarația d-sale de frățească împreună lucrare și solidarizare și pe viitor cu eparhia noastră a dat prilej păr. protopop iconom stavrofor Romul G. Ancușa, președintele Consiliului eparhial să mărturisească bucuria Adunării eparhiale și a tuturor Românilor că înșfârșit fraților noștri li s'au deschis larg ușile către pridvorul sfintei noastre biserici românești, și iată li așteptăm să între curajos în casa părinților noștri!

În legătură cu despărțirea unei părți a parohiilor noastre și trecerea lor la episcopia Timișoarei s'a ales o comisiune pentru studierea problemei împărțirii fondurilor și fundațiilor cu episcopia vecină.

Adânc impunătoare și semnificativă pentru viața de viitor a eparhiei noastre a fost consfătuirea intimă a membrilor Adunării eparhiale, ținută după încheierea adunării în care s'a stabilit o entuziastă solidaritate a celor 43 membri prezenți în jurul persoanei viitorului episcop al eparhiei noastre.

Nu ne îndoim că forurile mai înalte unde I. P. S. Arhiepiscop și Mitropolit Nicolae depune stăruință, vor grăbi convocarea colegiului electoral și vor respecta și dorința unanimă a eparhiei Caransebeșului.

Carul prorocului Iezechiil

(Continuare)

Pr. Ioan Nicoreșcu

Era dar, *duh de viață* în casele creștinilor și fiecare părinte era preotul casei sale, precum cere și Sf. Părinte Ioan Gură-de-Aur. Atunci și acum, o Doamne, ce abiz de despărțire, o ce nefericire, pentru micii copilași, părinți, Biserică, Neam și Țară. În case nu e mai mult „*duhul de viață*” de odinioară. În cari case mai vezi icoane sfinte pe pereți, pe la sate încăi, la orașe durere. Cei chemați să premeargă poporului cu pildă bună de evlavie și cercetarea Bisericii, au uitat de mult calea Bisericii și în casele multora, în locul icoanelor sfinte, sunt afișate la loc de frunte, de dimensiuni mari și cu bani scumpi plătite, chipuri în toată nuditatea reprezentând cele mai pornografice exemplare, de cari omul cu bun simț de creștin se scârbește și se revoltă. Această e Biblia pentru casa creștină, intelectuale mare, astfel vrei să crești copiii tăi din cari să iese creștini buni și oameni de omenie pentru familie, pentru Biserică, Țară și Neam? Nici-odată, deșteaptă-te căci ai mare răspundere față de tine, față de familia ta, Biserică și Țară în aceste vremuri grele și de prefaceri. Te cheamă Dumnezeu la judecată și ne apostrofează Părintele Bisericii Sf. Ioan Gură-de-Aur: „*Oricât de mult ne-am trudi să ne rânduim viața noastră, dacă nu căutăm de creșterea fiilor noștri, vom fi aspru pedepsiți de Dumnezeu.*” (S. Chrysostom, l. 3 adv. vitup vit. monast.) Aci să cade să-mi aduc aminte de *sfânta icoană a sf. Precestei, Născătoarea de Dumnezeu*, din casa părintească zugrăvită în anul 1828 și de textul cirilic dela poala icoanei din care am învățat ca copil cetitul cu potcoave. Pictorul Achimescu din Caransebeș a spălat-o pe vremea când eram la școala nemțească din Caransebeș.

Și iarăș să mă 'ntorc la carul prorocului Iezechiil și să-i scoatem tâlcul. Acest car nu stă pe loc nicicând, se tot mișcă împins de cele patru roate. Cine însă mișcă roatele? Dacă fiarele, care erau prinse la car? Nu, răspunde prorocul, cine dară? „*Duhul vieții*” era în roatele acelea, acela mișca carul și roatele n'aveau trebuință de altă putere. Așa tâlcuiește părintele Ieronim această vedenie a lui Iezechiil.

Să adaugem și noi la această tâlcuire ca, s'o înțelegem și mai bine. Cele 4 roți sunt cei 4 evangheliști, care fiecare își are simbolul său. Mateiu: *omul*; Marcu: *leul*; Luca: *vișetel* și Ioan: *vulturul* și acești patru bărbați lasu-flași de „*Duhul vieții*” și conduși de carul de

binevestire al lui Hristos au călătorit și ostenit scriind Evangeliile sfinte și carul îi conducea; încotro vrea Duhul mergea carul, pentru că *Duh de viață era în roți*; adecă Evangeliștii erau plini de Duhul Sfânt sub acărui putere au scris.

Omul căzut la pământ și acoperit cu vest-mântul său e: omul căzut în păcat, ascultător de Evangelie ca să ia mântuirea ce i se dă prin cele șapte Taine ale Bisericii noastre.

Să deschidem Biblia la icoana prorocului *Isaia* care captivat de torța aprinsă ținută de un înger spre fața prorocului îl luminează cu un nor „*Duh de viață*“ ca, să scrie în cartea ce-i stă înaintea prorocia despre venirea lui Hristos, chemarea păgânilor în locul iudeilor necredincioși.

Ingerul din icoana *Isaiei* prorocul e cu șase aripi, e *Serafimul* adevărat. Ingerul din icoana prorocului *Iezechiil* are numai patru aripi, e *Heruvimul* adevărat. Dar care e înțelesul aripilor: șase și patru? Acest tâlc ni-l spune *Dionisie Areopagitul* în cartea sa despre *Ierarhia cerească* (*περὶ τῆς οὐρανίας ιεραρχίας* — de caelistică hierarhia) și anume: *Serafimii* au șase aripi pentru că numele lor derivă de la *focul iubirei*, ce-l au față de Dumnezeu, de aceea *Serafimul* de la *Isaia* ține în mână *torța aprinsă* îndreptată către proroc. Dar mai au și alt înțeles cele șase aripi. Să auzim: În anul în care a murit leprosul și necredinciosul *Ohozia* regele, prorocul *Isaia* a văzut vedenie pe: Dumnezeu șazând pe un jilț îngust încunjurat de *Serafimi* stând împrejurul tronului și având fiecare câte șase aripi pe toate părțile semnalând nouă că, *Serafimii* privesc în toate părțile și cu focul iubirei lor către Dumnezeu, stau gata să ne aprindă și pe noi oamenii, pentru iubirea către Dumnezeu.

Iezechiil prorocul, când era în robia *Babilonului* și preumblându-se pe țărâmurii râului *Hobar*, deodată a văzut cum se desparte văzduhul și stau patru *Heruvimi* în față, despre cari scrie, că: „*Fiecarele avea câte patru aripi*“ (*Iezechiil* I. 6), ceea ce înseamnă că, *Heruvimii* sunt *lumina cunoștinței lui Dumnezeu*. Cu cât au mai multe aripi, cu atât mai ușor pot sbura spre a-și îndeplini datoria lor față de Dumnezeu. De aci și creștinul cu cât e mai mare iubirea cu atât mai degrab prinde aripi rugăciunea sa și zboară mai cu înlesnire și iuțeală către Cer.

Cele șapte Taine ale Bisericii noastre sunt vasele cari poartă *Harul sfințitor* al lui Dumnezeu și ni se dă spre fericirea vremelnică și veșnică. Ele sunt cei șapte stâlpi pe cari nemărginita înțelepciunea lui Dumnezeu i-a cioplit

pentru zidirea și perpetuarea Bisericii Sale. Ele sunt *cele șapte sigile* cu cari s'a pecetluit cartea Mielului cu învățăturile sale despre grație — iertarea păcatelor, sfințirea și întărirea făgăduințelor Sale. Ele sunt *cele șapte trimbițe* de acărui sunet au căzut zidurile *Ierichonului*, adecă puterea diavolului, pofta trupului și îngâmfarea lumii și s'au prăbușit sub bucuria celor chemați la credință. Ele sunt *cele șapte coarne* ale Mielului, cu puterea cărora se biruește puterea iadului.

Ele sunt *cele șapte planete* cerești, cari prin lumina și căldura lor, dau rodire sfântă agrului Bisericii. Ele sunt *cele șapte brațe* ale sfeșnicilor Bisericii, cari prin bucuria lor alungă întunerecul din inimii și aprind focul dragostei către Dumnezeu. Ele sunt *cele șapte săgeți* din cari Fiul lui Dumnezeu cuputerea arcului Său Dumnezeesc săgetează *cele șapte păcate capitale* reprezentate ca „*vox memorialis*“ în cuvântul *Saligia*. Cele șapte Taine sunt *cele șapte râuri* în cari se revarsă fluviul *Harului* din rai și umple tot pământul spre a primi sămânța cuvântului lui Dumnezeu. În fine ele sunt *cele șapte vase* pline cu sângele Mântuitorului nostru acărui putere nu se poate asemăna cu toate virtuțile a milioane de oameni și a cetelor îngerești și chiar dacă vrednicia lor ar fi mai mare decât chiar și a *Preacuratei Născătoarei de Dumnezeu*, nu se poate asemăna și nici a așeza măcar una singură din sfintele Taine ale Bisericii noastre.

Exteriorul preotului.

Omul e compus din suflet și corp. Strânsă este legătura între acestea și psihologia o semnalizează. Cine nu este convins că exteriorul tradează interiorul? — excepție *fariseismul*, ajuns acum la apogeu. — Durerea sau bucuria cuiva o citești pe cutele feței, mers, etc.

Dar și exteriorul are cercul său de influență asupra interiorului: Încearcă când ești năcăjit a cânta de veselie, a manifesta cu alții bine dispuși — tu o faci chiar cu sila — și vei ajunge la sentimentul veseliei. Astfel se prezintă legătura celor două mari părți componente ale ființei noastre omenești întregi.

Mântuitorul s'a îngrijit de amândouă, căci este doctorul sufletului și al trupului.

Societatea încă o știe și o aplică în mișcarea ei zilnică, dovadă că printre altele a scos și ordonă diferite costume — uniforme: Așa se îmbracă judecătorii în anumite haine și tot așa poartă preoții reverendă. Haina aceasta mohorâtă

și lungă a preotului, iese din comun și e puțin atrăgătoare; ea indică celui ce o poartă *că ar trebui să renunțe la multe și să rabde multe*, chiar batjocuri, căci și blândul Mântuitor a fost îmbrăcat în haină de batjocură și bătut. Iar celor din jur le atrage atenția că e predicătoarea mântuirii sufletești și... *ar trebui cinstită*. Pentru lumea înconjurătoare însă și în ultima vreme e cam luată în răs, fie din cauza vinovăției celui ce o poartă, fie din cauza spiritului veacului necredincios și orb.

Cum preotul simbolizează icoana curățirii sufletești, tot el trebuie să fie și icoana curățirii trupești. *Imbrăcămintea să-i fie bine curățită și îngrijită*, cel puțin când servește cele sfinte, când iese în public, sau călătorește între streini, pentru prestigiul său și al Bisericii, căci poporul și cel ce nu te cunoaște zice așa: „haina face pe om“.

Inchipuiți-vă un preot în fața sf. Altar îmbrăcat în ornate scumpe și cu pantofii plini de noroiu, ori reverenda murdară și ruptă. Nu provoacă oare în cei ce-l privesc și-l ascultă un sentiment neplăcut și în acel moment distrage atențiunea dela rugăciune? Iar copiii mai fac și haz între ei îndemnându-se unii pe alții să se uite la părintele.

Cunoaștem căci suntem din pământ făcuți și nu trebuie să fugim de el, căci tot acolo poposim; cunoaștem că preotul lucrează și cu brațele proprii ca să poată exista; cunoaștem că așa este starea satului mai tot timpul norioasă; cunoaștem comparația Mântuitorului cu mormintele frumos văruite pe dinafară, iar înlăuntru putrede și rău-mirositoare, dar cunoaștem și senzația plăcută când ești în haine curate — nu e necesar să fie noi sau scumpe —; cunoaștem și credința că cine e ordonat și curat în afară, este ordonat și în interior — onoare excepțiilor — și mai ales *știm comparația Domnului nostru Iisus Hristos a îmbrăcăminții cu crinii câmpului, ce întrec podoaba hainei lui Solomon.*

Ilie V. Câmpianu
diacon.

Cuvinte de prefață la un „Apostol“ al școlărimii

Slujitorii altarului Domnului în mod firesc suntem preocupat statornic de mijloacele înțreținerii sufletului cald al poporului față de sfânta biserică. Răspândirea evangheliceii învățături nu suportă pauze. În inima poporului nostru este adânc sădită dragostea participării la ceremoniile religioase și rituale, mai ales în Banatul nostru — adevărata țară a cântecului. A fost o inspirație fericită a preoților și

dascălilor de a se pune în mâna tineretului școlar *Apostolul*, cu minunatele fragmente din dumnezeiasca scriptură, din faptele și epistolele sfinților Apostoli către credincioșii din îndepărtate meleaguri, cetăți și colonii.

Această sfântă colecție de crâmpes misionare se cere în mod regulat introdusă în mâinile școlărilor, cari silabisesc și învață bucuros să cânte, pentru sfintele slujbe de Duminecă și sărbători principale.

M'am isbit însă, într'o serie lungă de ani, de o dificultate ce trebuie învinsă neapărat. E o constatare care cere o îndreptare cât mai urgentă: în atâtea biserici, unde mi-a plăcut să cercetez strana, am găsit *Apostolul* într'o stare jalnică, chiar când într'o singură strană erau câte 2-3 exemplare: cu filele rupte, sdrențuite, pătate și imposibil de utilizat.

Datoria noastră morală este să facem ca *Apostolul* să circule în cât mai multe mâni. Însă cartea este de cele mai multe ori prea grea pentru mâinile micuțului școlar. Mă gândesc să fim mai practici și să punem la dispoziția lor un *Apostol* mai accesibil, mai ușor de întrebuințat, mai subțire, însă pe o hârtie de o calitate superioară și compactat mai solid.

Deaceea m'am oprit la soluția de a se tipări un *Apostol* numai cu Duminecele și sărbătorile principale, ușor de mănuit, mai la îndemâna oricui, pentruca deprinderea școlărilor cu cititul și cântatul *Apostolului* să primească o popularizare cât mai întinsă. Tineretul va lua putere nouă spirituală din veșnicile isvoare ale învățaturii lui Iisus Christos și ucenicilor săi — vestitori în toată lumea ai cuvântului nemuritor.

O confirmare minunată a atmosferei religioase în intimă legătură cu *Apostolul* ne-o dă popularul nostru poet bănățean G. B. în poezia „Lângă strana noastră veche“ apărută în „Calendarul Românului“ pe 1941 din care rețin următoarele strofe:

*Sună clopotul Vecernei —
Copilașilor din școală
Dascălul un semn le face
Și 'n picioare toți se scoală.*

*Cu sfințenie 'ncep rostul
Rugăciunilor de seară
Și mai cântă din ectenii
Până „trage-a doua oară“.*

*Când aud ș' această veste,
Pleacă frumusețel păreche
Și cu dascălul fac roată
Lângă strana noastră veche.*

După „binecuvântare“,
Psalmul și cântarea toată
Cu „nădejdea mea e Tatăl“
Și Vecernia se găta.

Mânezi, nou glas de clopot
Strigă sfânta bucurie —
Copilașii dela școală
Toți în rând la liturghie.

Pregătiți — „cu săptămâna“ —
Zic „Apostolul“ și cântă,
Și cu glasul lor de îngeri
Parcă slujba-i mult mai sfântă.

Unde sânteți vremi bătrâne
De evlavie creștină,
Când făceau și pruncii lumea
La biserică să vină!

Intr'adevăr, micii cântăreți atrag pe credincioși în număr mai mare la sfintele slujbe. Un scop bine definit se împlinește prin editarea *Apostolului* pentru uzul școlărimii. Margina, la Sfintele Paști 1941.

Pr. Serafin Băian. paroh.

Bibliografie

Diacon Dr. Grigorie T. Marcu, Antropologia paulină, (Seria teologică, Nr. 20), Sibiu, 1941, XXXVIII + 336 pgg. Lei 188. Una din cărțile de maturitate ortodoxă cu care ne-a obișnuit în ultimul timp Sibiul teologic. Lucrarea este prefăcută elogios de renumitul prof. univ. de Testamentul Nou Dr. V. Gheorghiu. Autorul, una din mândriile legitime ale Bisericii noastre, desfășoară o multilaterală și rodnică activitate: ca redactor al Revistei teologice, ca publicist, autor de valoroase lucrări și ca profesor la Academia teologică Andreiană. Îi dorim sănătate și mult spor în munca ce-o depune! Vom reveni cu o recenzie.

Mitr. Nicolae al Ardealului, Studii asupra francmasoneriei, București, 1937, pgg. 24.

Împreună cu studiul temeinic al prof. Dr. V. Gheorghiu (*Francmasoneria*), noul studiu, datorit Mitr. Nicolae al Ardealului, conturează pe deplin atitudinea Bisericii împotriva acestei asociații sectare.

Cu insistențe speciale asupra pericolului ce-l reprezintă această asociație pentru Biserică, studiul satisface nevoia de informație a fiecăruia.

Ea mai denotă și preocupările neconținut actuale ale Înalt Prea Sfințitului nostru Stăpân.

Mie a vieții este Hristos. Chemare către preoțime, Sibiu, 1941, pgg. 42, Lei 12.

Una din rarele cărți de atitudine preoțească în vremurile grele pe care călătorește naia Bisericii. Colaborează la ea condee din cele mai autorizate, ca: Înalt Prea Sfințitul nostru Arhiepiscop și Mitropolit Dr. Nicolae Balan, Diacon N. Mladin, etc. Această carte nu se rezumează, sau se recenzează, ea se citește de fiecare și se însușește. Folosul este pe deplin asigurat.

Revista teologică, Nr. 3-4, Martie-Aprilie, 1941. Remarcabil este articolul *păr. redactor prof. Dr. Grigorie T. Marcu: Fii preot!* Articolul acesta este plin de o nobilă indignare împotriva acelor, mulți, cari se ridică în ultimul timp contra Bisericii, demascându-și adevăratele patimi. Articolul mai clarifică adevărata atitudine a preotului în zilele de azi.

Revista mai cuprinde un amplu și documentat studiu asupra: „Comunitarismului și comunismului“, datorit lui *N. Mladin*, apoi: *I. Crăciun*: Tiparul la Români din Transilvania, *G. Maior*: Educațiune prin religie, *T. Scorobet*: Mitr. Ioan Mețianu, *N. Neaga*: *Eclesias-tul* (urmare); *Z. Oancea*: predică, etc.

Seria teologică, colecția celor mai bune scrieri teologice ce s'au tipărit la Sibiu, a ajuns la numărul 20. Această serie a fost întemeiată și este gospodărită de Înalt Prea Sfinția Sa Arh. și Mitr. Dr. N. Bălan. Urăm acestei serii viață lungă!

Rezuș

ȘTIRI

Gazeta Transilvaniei cea mai veche tribună a Românilor ardeleni, întemeiată acum 103 ani apare astăzi în condiții demne de laudă. Cu un buchet de colaboratori între cari amintim pe domnii Ion Colan, V. Branisce, I. Bozdog cari îi dau factură de înaltă și viguroasă ținută românească, foaia pășeste pe un drum vechi și glorios. Insoțim strădaniile confratelui brașovean cu cele mai sincere urări de izbândă!

Majorarea salarelor. În legătură cu majorarea procentului de gradații ale preoților, dela 15% la 25% și în legătură cu completarea fișelor personale, dăm mai jos, următoarele lamuriri:

Preoții sunt trecuți la grupat. A 7. tip. 34 de salari-zare, cu salar lunar conform tabloului de mai jos.

Nr. gradațiilor	Salari brut lei	Salari net	
		Cu casă parohială	fără casă
a) fără gradație	4800	3823	3963
b) cu 1 gradație	6000	4721	4889
c) cu 2 gradații	7200	5619	5815
d) cu 3 gradații	8400	6517	6741
e) cu 4 gradații	9600	7389	7681

II. Preoții fără bacalaureat sau diploma școlii normale vor primi:

Nr. gradațiilor	Salari brut lei	Salari net	
		Cu casă parohială	fără casă
a) fără gradație	4400	3533	3645
b) cu 1 gradație	5500	4355	4509
c) cu 2 gradații	6600	5163	5359
d) cu 3 gradații	7700	5985	6209
e) cu 4 gradații	8800	6807	7059

Ajutorul pentru copii este:
 pentru un copil: Lei: 300.
 pentru doi copii: Lei: 700.
 dela 3 copii în sus de fiecare copil câte 400 Lei.

Pentru biblioteca Academiei noastre teologice. La propunerea D-lui Dr. Ionel Dobrin o bună parte din membrii Adunării eparhiale au donat diurna lor pentru sporirea fondului necesar la îmbogățirea bibliotecii Academiei noastre teologice. Se știe că biblioteca aceasta numără peste 5.000 (cinci mii) volume, între cari sunt o seamă de cărți valoroase. În anii din urmă prin scăderea banului posibilitățile de înzestrare au fost reduse, cu toate acestea acum doi ani biblioteca și-a cumpărat marele dicționar catolic universal. Pe urma însușeștei propuneri a susnumitului deputat eparhial — care a renunțat și la rambursarea cheltuielilor sale de drum — fondul a sporit cu aproape 10.000 Lei.

Tensiune între Franța și Anglia. În momentele de față s'a ivit un punct nevralgic în raporturile dintre Franța și Anglia. Aceasta se datorește de sigur înclinării Franței spre Germania, căreia îi ușurează lovirea Angliei în colonii. Drept măsură de răsbunare Anglia amenință pe fosta ei aliată chiar cu bombardarea Parisului. Sic transit...

Redactor responsabil: NICOLAE CORNEAN, consilier eparhial

Judecătoria de pace mixtă Caransebeș, secția c. f.

Nr. 28/1941.

Publicațiune de licitație și condițiunile de licitație.

În cauza de urmărire pornită de urmăritoarea Banca Banatului din Caransebeș contra urmăriților Jucu Drina, Guiu Traian și soția sa Jucu Roza din Caransebeș, la cererea urmăritoarei judecătoria dispune:

1. Licitațiunea de urmărire în baza art. 144, 145, 146, 147 din Legea LX. din 1881, asupra imobilului înscris în c. f. a comunei Caransebeș din circumscripția Tribunalului Caransebeș și a Judecătoriei mixte Caransebeș Nr. coalei c. f. 2468 Nr. de ord. A + 4 Nr. top. 833|11 Casa Nr. 12 în Intravilan de 127 stp. cu prețul de strigare 72.000 Lei, pentru încasarea creanței de 40.000 Lei capital, interese legale dela 20 Iunie 1938 spese de proces și de urmărire de 5897 și 1512 Lei fixate pentru licitațiunea din 14 August 1940, de 435 Lei fixate pentru licitațiunea din 18 Noemvrie 1940 și 1017 Lei pentru cererea licitației prezentei.

2. Fixează termen pentru ținerea licitației pe ziua de 10 Iunie 1941 ora 10 a. m. în localul oficial al cărților funduare.

Caransebeș la 4 Ianuarie 1941.

judecător șef: ss. N. Postelnicu
 aj. dir. c. f. ss. I. Ianoșiu
 Pentru conformitate dir. c. f. L. Lăzărel

Corpul Portăreilor Tribunalului Caransebeș.

Dosar Nr. 33/1941.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Șef Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 al legii LX din 1881 și în baza art. 19 al Nov. din 190/1908 prin această publică că în urma decizului Judecătoriei mixtă Caransebeș sub Nr. 2938|1940 efectuându-se execuțiunea la 20 Martie 1941 în favorul urmăritoarei Industria de Lemne „Mundus-Borlova - Armeniș s. p. a din Caransebeș Balta - Sărată repr. Prin Dr. Nicolae Domăneanțu în contra urmăriței pentru suma de 10295 Lei capital și acces, mobilele sechestrate cari sau prețuit în lei 18799 și anume diferite mobile de casă, se vor vinde prin licitație publică, Deci în urma decizului judecătoriei mixtă Caransebeș sub Nr. G. 832/1941 pentru încasarea creanței de lei 10295 Capital, cu interese de 5, 1/2 % dela 14 Octomvrie 1940 plus 4312 Lei cheltuleli stabilite până'n prezent, se fixează licitație pe ziua de 3 Iunie 1941 la orele 17 p. m. în Caransebeș, Balta-Sărată la locuința urmăritului decedată și toți acei cari au voie a cumpara sunt invitați cu aceia observare ca mobilele menționate mai sus, în baza art. 107 și 108 al legii LX din 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și mai înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 al legii LX din 1881, deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 15 Maiu 1941.

Portărel D-ului Dan

Tiparul și editura Tipografiei Diecezane Caransebeș